

הוכן ע"י כולל עיון הדף

ת. ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

בבא קמא דף מז.

הקדר שהכניס קדרותיו לחצר בעל הבית, מה הדין בדלהלן?

הזקה בהן בהמתו של בעה"ב	שברתן בהמתו של בעה"ב	הכניס שלא ברשות
הקדר חייב	בעה"ב פטור	הכניס ברשות
לרבא: הקדר פטור ² לר' זירא ³ - לרבנן: הקדר חייב לרבי: הקדר פטור	לרבנן: בעה"ב חייב לרבי: בעה"ב פטור ¹	

בבא קמא דף מז:

הכניס פירותיו לחצר בעה"ב שלא ברשות, מה הדין אם הזקה בהן בהמת בעה"ב כדלהלן?

כשאכלה מהן הרבה והזקה	כשהחליקה עליהן	לרב
פטור בעל הפירות ⁴	חייב בעל הפירות	לרב ששת ⁵
חייב בעל הפירות	חייב בעל הפירות	

¹ עד שיקבל עליו בפירוש לשמור.

² כן דייקה הגמ', דטעמא דשלא ברשות דמשו"ה אם הזקה בהם בהמתו של בעה"ב הקדר חייב, אבל אם הכניס ברשות פטור. ומקשה הגמ', דזה לכאורה דוקא אליבא דרבי דס"ל שכל שלא קיבל עליו בפירוש שמירה אינו שומר, דאילו לרבנן אפי' בסתמא מקבל שמירה (ובהו"א סברה הגמ' שאין חילוק בין בעל החצר לבעל הקדירות, וכמו שבעל החצר מקבל שמירה על השור שלא ינזק, כך בעל הקדרות מקבל שמירה על קדרותיו שלא יזיקו).

³ ר' זירא תירץ על הקושיא הנ"ל - דאה"נ "תברא מי ששנה זו לא שנה זו", והדיוק הזה הוא דוקא אליבא דרבי - שבסתמא לא מקבל שמירה, אבל אליבא דרבנן אה"נ דמקבל עליו שמירה, ואם הזיקו הקדרות חייב. ורבא תירץ, שכל המשנה רבנן היא, והמכניס קדרות ברשות מסתמא בעל החצר קיבל שמירה שאפי' אם ישברו ברוח יתחייב לשלם, ודוקא על בעל החצר שמסתמא נמצא בחצרו אמרינן שמסתבר שקיבל עליו שמירה, אבל בעל שמניח את הקדרות והולך מסתמא שלא קיבל עליהם שמירה.

⁴ דאמרינן "היה לה שלא תאכל".

⁵ רב ששת הקשה על רב מברייתא, ד"הנותן דם המות לפני בהמת חברו פטור מדיני אדם וחייב בדיני שמים", ויש לדייק דוקא על סם המות שאין דרך הבהמה לאכול אותו לכן פטור מדיני אדם, אולם פירות שדרך הפרה לאכול אותם - חייב אפי' בדיני אדם. ותירצה הגמ' את דעת רב, שאה"נ גם פירות פטור מדיני אדם, ומה שאמרה הברייתא סם המות - לרבנותא קאמר - שאפי' סם המות חייב עכ"פ בדיני שמים. עוד תירצה הגמ', שהברייתא מדברת בסם המות שהוא דבר מאכל, וזה בדיוק הטעם של רב שפטור מדיני אדם משום שהיה לה שלא תאכל אפי' בפירות.